Η ΕΣΗΕΑ για την απώλεια του Μανώλη Γλέζου

Ένας από τους τελευταίους ήρωες της εθνικής αντίστασης, ένας πρόσωπο -σύμβολο της κατεχόμενης Ελλάδας την περίοδο του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ο αγωνιστής, δημοσιογράφος και πολιτικός **Μανώλης Γλέζος** έφυγε σήμερα από τη ζωή σε ηλικία 98 ετών.

Ο Μανώλης Γλέζος γεννήθηκε στην Απείρανθο της Νάξου το 1922. Το 1935 ήλθε στην Αθήνα μαζί με την οικογένειά του και ολοκλήρωσε τις γυμνασιακές του σπουδές, δουλεύοντας παράλληλα ως φαρμακοϋπάλληλος. Το 1940 πέτυχε στην ΑΣΟΕΕ, το σημερινό Οικονομικό Πανεπιστήμιο.

Ως μαθητής γυμνασίου, ακόμα, δημιούργησε, το 1939, αντιφασιστική ομάδα για την απελευθέρωση της Δωδεκανήσου από τους Ιταλούς και την αποτίναξη της δικτατορίας του Μεταξά. Μόλις ξέσπασε ο ελληνοϊταλικός πόλεμος, στις 28 Οκτωβρίου 1940, ζήτησε να καταταχτεί ως εθελοντής, αλλά λόγω του νεαρού της ηλικίας του δεν του επετράπη. Εργάστηκε, όμως, εθελοντικά στο Υπουργείο Οικονομικών (Γ' Ταμείο Εισπράξεων Αθηνών).

Την περίοδο της ναζιστικής κατοχής, 1941-1944, ανέπτυξε έντονη απελευθερωτική δράση μέσα από τις γραμμές της ΟΚΝΕ, του ΕΑΜ Νέων και της ΕΠΟΝ, με αποτέλεσμα να υποστεί φυλακίσεις και διώξεις. Τη νύχτα της 30ης προς την 31η Μαΐου 1941, μαζί με τον Απόστολο Σάντα, κατέβασε από την Ακρόπολη τη γερμανική σβάστικα και καταδικάστηκε ερήμην σε θάνατο.

Στις 24 Μαρτίου 1942 συνελήφθη, μαζί με τον Απόστολο Σάντα από τα γερμανικά στρατεύματα και φυλακίστηκε επί ένα μήνα στις φυλακές Αβέρωφ, όπου βασανίστηκε απάνθρωπα, με αποτέλεσμα να προσβληθεί από φυματίωση βαρυτάτης μορφής. Στις 21 Απριλίου 1943 συνελήφθη από τα ιταλικά στρατεύματα κατοχής και παρέμεινε φυλακισμένος επί τρεις μήνες. Στις 7 Φεβρουαρίου 1944 συνελήφθη από συνεργάτες των αρχών κατοχής και παρέμεινε

στις φυλακές επί επτάμισι μήνες, απ’ όπου δραπέτευσε στις 21 Σεπτεμβρίου 1944. Κατά τη διάρκεια της κατοχής δούλεψε ως υπάλληλος στον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό (1941-1943) και στον Δήμο Αθηναίων (1943-1945).

Μετά την απελευθέρωση δούλεψε στην εφημερίδα «Ριζοσπάστης» ως συντάκτης και από τις 10 Αυγούστου 1947 έως το κλείσιμό της ως αρχισυντάκτης, εκδότης και διευθυντής.

Στις 3 Μαρτίου 1948 συνελήφθη εκ νέου. Συνολικά παραπέμφθηκε σε 28 δίκες και καταδικάστηκε σε διάφορες ποινές, από τις οποίες μία φορά σε θάνατο, τον Οκτώβριο του 1948. Άλλη μία φορά καταδικάστηκε σε θάνατο, στις 21 Μαρτίου 1949, για παράβαση του Γ’ Ψηφίσματος. Οι θανατικές καταδίκες δεν πραγματοποιήθηκαν, ύστερα από έντονες διαμαρτυρίες της ελληνικής και της διεθνούς κοινής γνώμης. Το 1950 οι θανατικές ποινές μετετράπησαν σε ισόβια και τελικά αποφυλακίστηκε στις 16 Ιουλίου 1954.

Στις εκλογές της 9ης Σεπτεμβρίου 1951, αν και φυλακισμένος, εκλέχτηκε βουλευτής Αθηνών με την ΕΔΑ. Τότε κήρυξε απεργία πείνας, με αίτημα την αποφυλάκιση των δέκα εκλεγέντων βουλευτών της ΕΔΑ, που ήταν στην εξορία και στη φυλακή. Σταμάτησε την απεργία πείνας τη 12η ημέρα, όταν έφεραν από την εξορία τους επτά εξόριστους βουλευτές. Μετά την αποφυλάκισή του, εκλέχτηκε μέλος της Διοικούσας Επιτροπής της ΕΔΑ και ανέλαβε οργανωτικός γραμματέας της.

Τον Δεκέμβριο του 1956 ανέλαβε τη διεύθυνση της εφημερίδας «Η Αυγή». Στις 5 Δεκεμβρίου 1958 συνελήφθη με την κατηγορία της κατασκοπίας και καταδικάστηκε. Αποφυλακίστηκε στις 15 Δεκεμβρίου 1962, ύστερα από τις έντονες αντιδράσεις της ελληνικής και της διεθνούς κοινής γνώμης. Στις εκλογές της 29ης Οκτωβρίου 1961 εκλέχτηκε βουλευτής Αθηνών με την ΕΔΑ, παρά το γεγονός ότι βρισκόταν στη φυλακή.

Αμέσως μετά την εκδήλωση του στρατιωτικού πραξικοπήματος της 21ης Απριλίου 1967 συνελήφθη μαζί με άλλους πολιτικούς ηγέτες

και κρατήθηκε στου Γουδή, στο Πικέρμι, στη Γενική Ασφάλεια, στη Γυάρο, στο Παρθένι Λέρου και τέλος στον Ωρωπό, απ’ όπου αποφυλακίστηκε το 1971.

Μετά τη Μεταπολίτευση εργάστηκε για την ανασυγκρότηση της ΕΔΑ, της οποίας διετέλεσε γραμματέας ως το 1985 και πρόεδρος από το 1985 έως το 1989. Παράλληλα, συνεργάστηκε με το ΠΑΣΟΚ σε τρεις εκλογικές αναμετρήσεις. Το 1981 εκλέχτηκε βουλευτής Αθηνών, το 1984 ευρωβουλευτής και το 1985 βουλευτής Β’ Πειραιά.

Στις δημοτικές και κοινοτικές εκλογές του 1986 εξελέγη κοινοτάρχης Απειράνθου, του χωριού όπου γεννήθηκε, και εισήγαγε τον θεσμό της Άμεσης Δημοκρατίας στη λήψη και την εκτέλεση των αποφάσεων.

Στις αυτοδιοικητικές εκλογές του 2002 κατήλθε επικεφαλής του συνδυασμού «Ενεργοί Πολίτες» για τη διευρυμένη Νομαρχία Αθηνών-Πειραιώς, που υποστηρίχθηκε από τον Συνασπισμό και εξελέγη νομαρχιακός σύμβουλος, ενώ ο συνδυασμός του συγκέντρωσε το 11% των ψήφων.

Στις αυτοδιοικητικές εκλογές του 2010 εξελέγη δημοτικός σύμβουλος Πάρου, επικεφαλής του συνδυασμού «Κίνηση Ενεργών Πολιτών Πάρου».

Επανήλθε στην κεντρική πολιτική σκηνή το 2012, όταν στις διπλές εκλογές της 6ης Μαΐου και της 17ης Ιουνίου εκλέχτηκε βουλευτής Επικρατείας με τον ΣΥΡΙΖΑ. Με το ίδιο κόμμα εξελέγη ευρωβουλευτής στις ευρωεκλογές της 25ης Μαΐου 2014, για να κάνει γνωστό το ζήτημα των γερμανικών αποζημιώσεων στην Ελλάδα. Στις εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2015 ήταν επικεφαλής του ψηφοδελτίου επικρατείας της ΛΑΕ, χωρίς όμως να εκλεγεί.

Ο Μανώλης Γλέζος παρέμεινε δραστήριος κοινωνικά και πολιτικά για περισσότερο από 80 χρόνια! Η ενασχόλησή του με τα κοινά και η διαρκής δραστηριοποίησή του ήταν και ένα από τα μυστικά της μακροζωίας του, όπως είχε χαρακτηριστικά αναφέρει και ο ίδιος, ως ομιλητής στο Διεθνές συνέδριο με θέμα «Μακροζωία ένας ρεαλιστικός στόχος». Τα άλλα δύο ήταν η θέληση για ζωή

και η καλή διατροφή.

Το 2016, με απόφαση του Δ.Σ. της ΕΣΗΕΑ, έγινε μέλος της Ένωσης για να πραγματοποιηθεί έτσι μία μεγάλη επιθυμία του σπουδαίου αυτού αγωνιστή, ο οποίος και με τη διαδρομή του στη δημοσιογραφία τίμησε τη δημοκρατία. Ο ίδιος, άλλωστε, δήλωνε πάνω από όλα δημοσιογράφος και μέσα από το λειτούργημα της δημοσιογραφίας υποστήριξε και υπερασπίστηκε, μαζί με τα οράματα και τα ιδανικά του, τα ατομικά δικαιώματα και τις ελευθερίες του ατόμου και του πολίτη.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ στο θλιβερό άγγελμα του θανάτου του Μανώλη Γλέζου, εκφράζει το σεβασμό και την ευγνωμοσύνη του για την απαράμιλλη προσφορά του στην πατρίδα, υποκλίνεται στη μνήμη του και συλλυπείται βαθύτατα τη σύζυγο και τους οικείους του.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ